

El quart pacte nacional

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 18.10.09

La solemne firma, divendres, del pacte nacional d'infraestructures de Catalunya després d'un llarg i ardu procés de gestació oficialitza el quart d'aquests grans acords transversals impulsats per la Generalitat sota el mandat de José Montilla. Aquest document, que serà el full de ruta de les noves obres públiques de Catalunya durant els pròxims 10 anys, s'afegeix als pactes ja existents en matèria de vivenda, immigració i investigació, tots ells amb diversos graus d'adhesió, però inspirats per la mateixa estratègia del consens per aconseguir la implicació no només dels partits, sinó d'empresaris, sindicats i associacions de diversa índole, un entramat que de vegades impròpiament s'anomena societat civil, però que constitueix el nervi del país.

Com ja s'havia anunciat, grups com CiU i el PP i la patronal Foment s'han exclòs de l'acord, i en tots tres casos el motiu que s'ha adduït ha estat bàsicament la inconcreció del pla respecte del quart cinturó de ronda, al Vallès, una obra polèmica que ha obligat el Govern a fer subtils equilibris a causa de la delicada condició verda d'ICV. Tot i així, aquest pacte, que implica cinc conselleries, compta amb el suport de Pimec, les cambres de comerç, CCOO, UGT, Unió de Pagesos, tres de les quatre diputacions i entitats com el RACC.

Amb un volum d'inversions de 100.000 milions d'euros entre la Generalitat i l'Estat, aquest pla preveu 130 actuacions en mobilitat, aigua, residus, energia i telecomunicacions, i té en l'aposta pel ferrocarril i la potenciació de l'aeroport del Prat dos fronts destacats. Un pla que

els seus artífexs consideren ambiciós, però possible. Dos adjectius que no són antitètics.